

Telegraful Român

Organ național-bisericesc

Abonamentul:

Pe un an 40 coroane. — Pe șase luni 20 coroane. — Pe trei luni 10 coroane. Ziarul apare Marțea, Joi și Sâmbăta

Correspondențele

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», Strada Măcelarilor Nr. 45. — Scrierilor neretrânse se refuză. — Articolele nepublicate nu se înapoază.

== Pentru inserțiunile, după invocată ==

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației ziarului «Telegraful Român», Sibiu, Strada Măcelarilor Nr. 45.

Insemnări

Împrumutul Ardealului

Minciuna turanică nu contește a și juca limbile de pară. Îi arde inima diavolească să vadă cel puțin în clipita când își dă neblensnic duh, fîșnind făcări prin olaturile care le-a oblăduit un mileniu, sugând, lîhnit, sîngele românesc și îngredându-se în scaune de lîhnă din sudoarea noastră. Zodarnică-i arsura și neputincioasă-i voința de vampir! Dorul cel mare și sfînt, hărăzit de strămoși împărătești, purtat și hrănit cu negrăită evlavie de sufletul a nenumărate generații s'a împlini, luând strălucita făptură: România unită și nedespărțită.

Da, am dat veacuri de arîndul sînge și avere pentruca minciuna să ne împătîngineze privirile, să ne încerce mințile și să ne tulbure cele mai curate simțiri cu venitul ei de moarte. Tonă truda, toată viața, tot sîngele nostru curgea ca niște râuri de lapte și bundații din povești, spre stăpînirea grafiilor ungarești, care în schimb ne trimitea călăi piștici cu banul nostru, ca să ne sargame sufleteste și trașete. Dela vîlădă și până la cel din urmă rob al pămîntului nu lucru pentru el, pentru frații lui, pentru neam și biserică, ci pentru dușmanul hain, ca în schimb să primească deprețea ungurească și temnițe ungurești. Așezările noastre pașnice ni le-au năpădit lipitori flămânde și nu ni-a rămas nimic neîrănit: școlile pîngărite de duh păgîn, bisericile umilite, pămîntul legat în lanțuri împărătești și suferințele mardărite de valurile sparcaie ale culturii indio-mongole.

Vremile acestea de amare suferințe au dispărut ca un vis urât. Astăzi avem casa noastră curată, pămîntul nostru liber, foră noastră mîndră și statul nostru puternic dirigit și îndrumat pe calea cea cuminte de cei aleși ai neamului. Ardealul, frumosul și mîndrul Ardeal e sub stăpînirea românească și mîne vor fi și celelalte părți ale pămîntului strămoșesc. De azi înainte nu se mai strecoră în hambare străine și dușmane nici un grăunte din rodul pămîntului românesc, și nici un gologan nu va mai părăsi șarparul țărânelui nostru tradit pentru-ca să aștearnă pat moale călăilor dela Peșta.

Și vom munci cu puteri însușite și vom jerfi totul pentru a sprijini în plină măsură clădirea temeliiilor de granit ale României mari. Viteji! Neomul ascultând glasul de fermecătoare chemare, vin plini de însufleșire să deie fîntă armatei ardeleniș, chemată să ne opere cînslea și viața

avutul și hotarele; vin îndemnați de sfînta dragosie de neam, de fară și de evlavioasă admirație față de crutul românesc. Așază-minte românești pentru luminarea minții și împodobirea inimii cu virtuțile creștinești răsăr în toate lîngările și satele noastre, asemenea spitale pentru tămăduirea trupurilor, vetre pentru ocrotirea orfanilor, administrație și deprețea românească, îndregători mari și mici cari toate vor să chizească și asigure înflorirea vieții naționale pe pămîntul strămoșesc.

Sîntem conștii de marile și multele trebuițe ce le are statul nou al nostru cu clădirea temeliiilor trinite pentru-ca să și poată împlini rostul său în canana celor-

lalte țări, în canuna neamurilor. Înțelegem pe deplin frămîntările celor aleși ai noștri și așteptăm clipita cu clipita să apeleze ca inimă deschisă la sprijinul tuturor fiilor, la avutul, la rodul muncii noastre. Toți vom grabi să aducem bunul nostru jerfă cu mireasmă plăcută pe altarul României mari. Destul am muncit și jerfit pentru dușmani, vrem acum să ni se deie prilej să jerfim din plin pentru noi și casa noastră pitină de forme.

Fiii Ardealului așteaptă clipita să și imbie avutul pentru a sprijini și accelera clădirea României mari, cer să se facă împrumutul Ardealului!

Un dorobant.

Voluntarii Ardealului și Bucovinei

De Maria Regina României

Int'o zi de vară am văzut în Capitala refugiului și a sfintelor noastre nădejdi ne voluntarii Ardealului și Bucovinei, toți bărbați voinici și cu fețele serioase cari veniau să întărească rîndurile rîrite ale mult încercatei noastre ostiri.

După o eană de neînchipuite nenorociri, speranța începută să picure înecet încet, chiar în inimile cele mai zdrobite. Câmpurile inverziseră de semănăturile primăverii și cerul luminat părea că trimite făgăduința unor zile mai puțin întunecate.

Armata noastră cunoscuse toate lipurile și toate suferințele, însă înecetul, cu multă trudă, cu multă răbdare și multă muncă, în primăvară am avut earși o mîndră oaste. Armata aceasta a primăverii din 1917 era o adevărată minune răsărită din pămînt.

Indurusem atîtea calamități și înfrun-tasem atîtea desamăgiri, că aproape nu mai îndrăzeam să ne bucurăm.

Munca fusese anevoioasă, mijloacele puține, transporturile și comunicațiile grele, încăt fie-care sfortare făcută părea că e ridicarea unei greutăți imense, și atît de multe greutăți erau de ridicat! Și timpul în care trebuia să ne înălțăm capetele și să zămbim earși cerului senin era atît de scurt!

Atunci au venit voluntarii Ardealului și Bucovinei, ostași viteji ajunși prizonieri în Rusia, liberați ca să vină în slujba Patriei-mame, cărcia inimile lor totdeauna aparținuseră.

O zi de emoție zguduitoare, o ficărire de lumină în mijocul nourilor încă foarte întunecoși.

Soarele își revărsa căldura în valuri de aur pe cîmpia întinsă unde erau înșirați noii noștri ostași. Ei aveau ochii hotărâți ca ai oamenilor cari văzuseră moartea de aproape și nu se înfricoșaseră de ea, obraji bronzați de soare și de vînt, și mersul sigur și mîndru.

Regele li-a vorbit, și răspunsul glasurilor lor a fost hotărârea de a merge să desrobească pămîntul împilat al Ardealului și Bucovina sfintelor morminte ale glorioșilor Voevozi ai Moldovei.

Ear, când au ridicat mîinile ca să jure credință tronului și steagului României, mi s'a părut că chemă binecuvîntarea cerurilor pentru pămîntul pe care se simțeau fericiți.

Cu aceeași credință negoduită în sfîntența cauzei noastre drepte au trecut soldații noștri munții cu un an mai înainte. Picioarele lor au atins pămîntul făgăduinței, ochii lor au văzut munții și cîmpurile, așele, căhile și căminurile fraților lor. Multă din ei au căzut cu brațele întinse spre Alba-Iulia, cetatea împlinirii visului lor. Inimile lor tinere au fost sfărâmate și cu sîngele lor au stropit pămîntul scump, pe care n'au putut să-l țină.

Copleșiți de numărul dușmanilor au fost nevoiți să se întorcă, dar au lasat mortii cu fata la cer ca să vorbească de dreptul lor de a libera pe cei de un sînge și de un neam cu dășii. Aceasta a fost la început, în zilele speranței urmate de o tragică desamăgire, de retragere și neorănduială, de suferințe fără nume și de des-nădejde. Pentru curajul și bărbăția no-

stră dușmanul ne-a pedepsit cu o răsunare de care numai el era în stare, a răs de idealul nostru, a batjocorit viziunile noastre, a umilit și a ruinat țara noastră, și a aruncat lanțuri grele asupra acelor cari au visat să desrobescă pe alții.

Și, ca o minune, mii de Ardeleni și Bucovenini, izgoniți din căminurile și din ogoarele lor ca și ai noștri, au venit să ne înfrățescă sosenii și dorii pentru pământul iubit. În negura amărăciunilor noastre ei au adus cea dintâi rază de speranță. De aceea au fost primiți cu lacrimi, cu lacrimi de bucurie în ochi, și de aceea am aruncat flori la picioarele lor. Erau ostași purtători ai aceleiași făciii a liberării ca și noi; erau pentru noi mai mult de cât o încurajare și mai mult de cât o speranță: erau simbolul țelului nostru, erau mărirea vie că visul nostru poate să fie realitate.

Când am auzit pașii lor apăsați pe străzile care cunosuseră atâtea suferințe, am înțeles că au venit să rămână nedespărțiți de noi, până în ziua cea mare a împlinirii credinței noastre.

Conferența de pace

— Bănătul este al nostru! —

Dela Paris se vestește:

În prezența delegațiilor Marilor Puteri și a delegațiilor sârbi, dl. I. Brătianu, președintele consiliului, a susținut drepturile noastre asupra Bănătuului pe următoarele considerații:

1. Pe baza tratatului de alianță dela 4 August 1916;

2. Pe bază că majoritatea poporului este de rasă, de cultură și de tendințe românești;

3. Pe bază că Bănătul formează un tot indivizibil geografic și etnic. Toate trei comitatele: Caraș-Severin, Timiș și Torontal, depind economicște unul de altul, înclăt separarea ar însemna ruina lor.

DI Brătianu a insistat asupra importanței politice a bunelor rapoarturi ce trebuie să existe între noi și sârbi, și că Dunărea care trebuie să facă frontieră, să garanteze, ca și în timpul celor zece secole trecute, relațiunile amicale între ambele popoare.

Delegații sârbi s'au pus pe tărâmul argumentului cunoscut al necesității apărării Belgradului, că Austria a promis sărabilor autonomia Bănătuului după revoluția ungară dela 1848.

DI Brătianu a răspuns, că România, după cum este prevăzută și în tratatul de alianță, este gata să dea toate garanțiile de siguranță pentru capitala Sârbiei și în favoarea minorității sârbești din Bănăt, dacă sârbiilor vor da garanții românilor din Timoc.

Se telegrafează din București:

După cum se depezează din partea reprezentanților României dela conferența de pace, sârbiilor au recunoscut îndreptățirea pretenșiunilor românești asupra Bănătuului și prin aceasta s'a înlăturat ultima piedecă din calea învoielilor între sârbi și români.

Medicii români câtra Suveranii

Congresul medicilor români, ținut la Sibiu în 28 Ianuarie n. e. c., a trimis M. J. Regele Ferdinand și reginei Maria următoarele telegramme de omagiu:

1. *Medicii români din Ardeal, Bănăt și părțile ungurene, întrunziți la Sibiu în congres, aduc omagii sincere primului rege al tuturor românilor. Neamul românesc va fi recunoscător regelui Ferdinand, întemeietorului unității naționale, și Augustei familiei domitoare.*

2. *Medicii români din Ardeal, Bănăt și părțile ungurene, întrunziți la Sibiu în congres, roagăntinud și marile jertfe aduse pentru neam de iubita lor regină Maria, li aduc sincere omagii și O asigură de iubirea curată a tuturor românilor. Trească regina Maria și Augusta El familiei!*

La aceste telegramme prezidenul Congresului a primit următoarele răspunsuri:

a) *Regele viu mișcat de sentimentele ce-I exprimați, mă însărcinează să transmit congresului ce-I predați înaltele Sale mulțămiri. Mareșalul curții regale: Henry Catargi.*

b) *Adănc înduioșată de frumoasele D-Voastră cuvinte Va mulțămesc călduros cum și întregul congres și fac pentru toți urări ferbinti de bine și prosperitate, încredințată că Intruzia D-Voastră va dea cele mai bune roade. Maria.*

o țară mare a tuturor românilor, o țară mândră și frumoasă cu 14 milioane de români.

În țara noastră românească nu vom mai trăi din mila altora. Noi vom fi stăpâni și gazde. Toate legile și toate judecățile vor ieși pe limba noastră românească, ca să le înțelegeă tot omul. Săteanul și omul sărac va avea tot atâtea omagii și ascultare înaintea legii ca și domni. Direcțiunile din toate cancelariile vor fi cei mai mulți români, feclorii de plugari dela sate, cari și-au câștigat învațătură. Pruncii voștri vor fi domni și judecători asupra voastră, nu străini de alți lege, lar domni români, ori cum ar fi, vor fi toțiși cu mai multă inimă față de popor, pentru că sângele apă nu se face.

Se vor aduce legi nouă pentru folosul muncitorilor și al plugarilor. Sărutul va avea tot atâtea drept de vot, ca cel bogat. Poporul își va alege antistia satului, pe notar, pe so'găbrăul și pe deputații din casa țării, după bunul său plac. Oasii poporului va fi ascultat pretenziunile până sus la regele, care știu bine, că poporul e talpa țării sale.

Pământ și via destul pentru toți, fraților.

O datorie a tuturor

Săplănirea teritoriilor desrobite înseamnă a administra și apăra interesele și avutul statului, a cetățenilor. Acestea e însă numai în cazul acela cu puțină dacă și cetățenii acestor ținuturi, pe lângă păstrarea buneii ordine și a liniștii interne, vor stărui cu vreme și fără vreme să contrarie cu toate energiile și puterile la solidificarea finanțelor, cari au fost destul de zdremitate de dușmanii stăpâni de eri.

Cu toți știin, că în timpul răboaiului, dar mai ales în ultimii doi ani de nesigurantă, cea mai mare parte a cetățenilor nu și-au plătit nici unșcar pe jumătate dările și impozitele, lar stăplănirea grofior maghiari din Budapesta nu numai că nu a avut energia morală să și-i caseseze pretenșiunile, dar a lucrat intenționat să demoralizeze publicul pe fel și fel de căi și prin fel și fel de mijloace. Îndoescă căguverul revoluționar maghiar ca să-i câștige slugi și să astupe gura celor nemulțămiiți a tipării și să părește zilnic milioane de bancnote de hârtie în alte țări fără nici o valoare, ca astfel să tulbure buna ordine și la vecini, îndemnând și în vălând cetățenii la neplătinirea datoriilor față de stăplăn.

Consiliul dirigenților român e destrămătură în hotărârile sa de a pune o bază solidă, trainică Statului nostru nu înființat și stăruc cu toată îndreptățirea a obșnui cetățenii la împlinirea regulată a îndatoririlor ce le revin, cerând deocamdată prin o circulară adresată direcțiunilor financiare a se încesa toate rețențele de impozite, cari sunt de cea mai mare înșă pentru susținerea ordinii și a mecanismului de stat.

Datoria noastră de cetățenii credincioși și supăși statului visat de strămoși e și ne achitam din îndemnul cunoștiinții dările și toate impozitele fără să măi așeptăm și îndemnuri ori măsuri exterioare. N'am în vrednic de libertatea românească, care ne-a dăruit-o bunul Dumnezeu, dacă nu ne-am cunoaște datoriile și nu le-am împlini cu scrupulozitate. Preoții noștri și învâțătorii, precum și toți intelectualii își vor face un dăru de trează conștiință din dorința de a lumina credincioșii asupra acestei necesități interne.

Să ne plătim dările!

Noii cetățeni ai României

— Sașii la București —

În Neamul Românesc citim următorul articol semnat de dl. N. Iorga:

Delegația noilor cetățeni sași ai României depline (nu vi se pare terminul mai potrivit decât acela, cum înțlaf și pretenziuni, din care care că răsuflă cuceerie și anexas, de România Mare?) a fost primită de Regele și de Prințul Moștenitor.

DI Schallerus și tovarășii săi au prezentat Suveranului, pe care și-au voit, actul dela Mediaș al unirii, pentru îoldeana, cu o Românie

Țara românească va fi mare, pe avere și pe pământurile ei nu se vor mai împărți străinii. Fiecare sărac va căpăta atâtea pământ, ca să poată trăi cu familia sa cinșit. Pământurile și arănzile vor fi lictine. Porțile și birurile nu vor fi așa de mari, pentru că țara românească nu e înglodată în datorii. Se știe, că grăul din România e ca aurul de frumos. În ani buni și roditori țara câștigă sute de milioane numai din grăul și din ficucdur. Locuri de pășune, la munte și la șea, fiind destule, vitele românești se prășesc și se cresc ușor și ieftin. Întrebați pe jidovi: câte sute de trenuri de grău cucuruz, ovăș, linte, fasole, oi și vite cu coarane au adus din România în cursul acestui rășbol? Întrebați cu ce prețuri le-au cumpărat, și câte milioane au câștigat? Poate niciunul nu s'a pomenit așa o îcîntințate, ca în țara românească, pe care Dumnezeu a binecuvântat-o cu toate cele de lipsă. Îlvoarele ei de petrol sânt cele mai bogate din lume. Băile de aur, de sare și de cărbuni din Ardeal deacum nu vor mai fi în mâna străinilor. Bogățiile, care le-a revărsat mâna lui Dumnezeu în pământul cel scump al Ardealului no-

FOIȘOARA

Frați români!

— Câtra poporul românesc —

II

Suferințele îndurate de neamul nostru le-a cumpătat bine adunarea cea mare a românilor dela Alba-Iulia. Și cu o gură și cu o inimă au hotărât, să de țara ungurească nu vrem să ne mai fimem. Ne alipim la frații noștri din țara românească. Vrem să dăm mâna cu frații noștri din Basarabia, cari au robii sub muscali. Vrem să dăm mâna cu frații noștri din Bucovina, cari au suspinat mai mult de o sută de ani sub stăplănirea nemțească. Le întindem mâna și le zicem:

*Eu și a frate, tu-mi ești frate,
la noi doi un suflet bate.*

Și toți, cari am fost până acum răștrăniți ne alipim de sânii mamei noastre dulci, ne alipim de țara românească. Vrem să formăm

care intră în toate drepturile, vechi și imprescrisibile, ale neamului românesc. Și ei au adus dorințe pe care le cunoaștem și pe care le socotim pe deplin îndreptățite, căci nu poporul care a suferit mai mult de prigonirea limbii și a culturii sale se va stinge vre-odată, cât de puțin, de dreptul oricui de a se folosi de limba sa și de a dezvolta în ea cultura. Cu atât mai puțin poate fi vorba de așa ceva față de fragmentul pus de soartă în mijlocul maselor românești, al unei națiuni, care, orice greșeli ar fi făcut conducătorii ei, a fost și este printre cele dintâi ale omenirii.

Și, când aceste două sute de mil de oameni stăruie de opt zile asupra lui ei și și când muncii, economiei și inteligenței lor solide și strălucitoare, și mai puternic ni se impune datoria de a respecta în ei, așa cum sânt și cum înțeleg să rămâne, nu numai un puternic element de ordine și civilizație în prezent, dar și unul de frumoasă tradiție istorică în trecut și unul de sigură garanție de înaintare culturală în viitor.

Regele l-a răspuns împede și hotărât. Omul loial a căutat asigurare și cel mai puternic sprijin pentru orice cerință de drept și pentru orice speranță de viață în adevăr civilizația, a vorbit din inimă, ca totdeauna, noilor supuși ai Coroanei sale, fraților sași ai românilor de azi și de mâine, pentru a le spune că nu vor avea să se regrete niciodată hotărârea pe care l'au înțeles de cuminte scoțată la împrejurările au luat-o, rupând cu maghiarismul de stat, de pe urma căruia atât au pățimit, pentru a se uni cu acel românism național pe energiile cărui, ca și pe toleranță-i dovădită, se pot răzina.

Farmacul pe care familia noastră regală l-a exercitat asupra tuturor celor cari, în zile rele și bune, s'au apropiat de dânsa, a făcut ca și delegația sașilor să plece de aici cu limină și bucurie în inimă.

Și-i putem asigura că ordine între români ține, înțelege și prevede, are față de națiilor lor intenție și sentimente ale lui Ferdinand I-ului.

In așteptarea congresului

După veacuri de umilire și asuprire, ne vedem în stăruiri liberi.

Noi, învățătorii, suferim-a destul. Lanțurile robiei le a purtat din greu școala noastră românească. Porrirea sovinită ale fostilor stăpâni se îndreptaseră mai întâi împotriva ei, ca prin impunerea unei limbi străine să înăbușă din inimile fragede orice sentiment de conștiință națională.

Paragraful din legea școlară a anului 1907 ferecaseră școlile românești, iar pe învățător îl aduseseră într-o stare dintre cele mai critice.

Cei slabi de inimă au succumbat. Alții au dus lupta cu greutate și neputne, golind pârharul suferențelor până la ultima picătură.

Cine va scrie istoria școlărilor noastre din ultimele decenii, va putea prezenta cetitorilor

stăru, deacum vor intra în visteria țării românești și în pușca muncitorilor clase băii. Plata muncitorilor și a zărierilor va fi astfel cu mult mai mare, decât ori și unde, pentru că lipsa de muncitori va fi mare și bani vor fi destui.

Țara ungurească numai pentru alții a fost mamă, pentru noi români a fost ciomă. Țara românească va fi mamă pentru toți, pentru că nu va fi țara domnilor, ci țara plugarilor.

Fraților! Noi nu vrem să vă amăgim cu vorbe frumoase. Noi nu vă înșelăm marea cu sarea. Noi nu zicem, că țara românească va fi raiul pe pământ, în care fiecare va putea duce lume albă fără nici un lucru. Omul slab și netrebnic, ori unde l'au așa și ori câte drepturi l'au, dot calic rămâne. Numai omul harnic și muncitor poate să înainteze în avere și bunăstare. Noi vrem numai să vă deschidem ochii. Vrem numai să vă spunem, că în țara românească mai rău, de cât aici nici de cum nu poate fi, dar mai bine de bună seamă. În casa sa și în țara sa omul, ori cum ar fi, este mai

șua dintre cele mai măiestroase drame din viața școlărilor românești ardeleni.

Dar dacă școlare mult vor dori să libertății a răsrâri, urmele tre-utului se văd și astăzi în pașii școlărilor al dascălor.

Săntem ca un copil, care în jivire primelor raze de soare primăvara se ridică bucurat, și nu-și vine să creadă în reluarea primăverii, după o eamnă lungă și gerasă. —

Un congres al tuturor învățătorilor ardeleni e o necesitate. Un congres la care să participe învățătorii români fără deosebire de confesiune, un congres în care să se desbătă toate chestiile, care ating viața și activitatea școlii din Ardeal. Să regim din orbăceală, în care am dubitat atîta vreme. Să punem școala românească pe baza solidă, cu un program de muncă, nu spre răznic, ci spre gloria culturii creștine.

Țin să smintesc la acest loc, ca înlocurile ce așteptă înfăptuirea: înfăptuirea unei pedagogii superioare, și cursuri de vară în orașele mai însemnate din Ardeal precum și publicarea unei reviste pedagogice.

Mai amintesc apoi chestiunile privitoare la: directorat, la instituirea de canturi, la felul de înaintare în post a învățătorilor și la salariizarea lor.

Acum să ne așternem pe muncă, să punem temelia pe care să se clădească România nouă, care numai prin școală va fi tare și puternică.

Glasiu învățătorilor nu poartă și fele glasiu celui ce strigă în pustiu...

Pompiliu Popa
învățător.

Adresa Senatului Universității din București.

Di Dr. Iuliu Maniu, președintele Consiliului dirigent, a primit următoarea adresă din partea Senatului Universității din București:

Domnule Președinte!

În bucuria și însuflețirea generală cu care neamul românesc intră salută-fericită îndepărtării a națiunii naționale, Universitatea din București aduce primul său de dragoste și cinstit scumpulor țării din România de peste muni, care prin votul unanimit al Adunării naționale dela Alba-Iulia au desăvârșit unirea țării surori din cuprinsul Patriei Românești, ce moștenire nu-au lăsat legionarii lui Traian împăratul, reunește acum de-apururea într-o Românie una și nedespartită.

Prin unirea îndepărtată sub așezatul triumfător al M. S. Regelui nostru Ferdinand I, s'au împlinit aspirațiile seculare ale națiunii, idealul sfânt, pentru care Eroul național Mihai Viteazul s'a jertit pe câmpia Turdei, ideal în a cărui credință și nădejde au crescut și murit generațiunile următoare, până în ziua binecuvântată care, după grele încercări și mari jertfe, ne-a dus izbănită și măntuire. Ea încoronază, ca punct culminant în dezvoltarea noastră istorică de până acum, o înngă perioadă de lupte pentru existența națională și pentru apărarea

moștenirii străbune, și deschide o eră nouă în viața poporului românesc.

În acest trecut de lupte și suferințe, astăzi încununate de biruință, România de peste muni a dat partea sa însemnată la dezvoltarea și conservarea naționalității românești, la întemeierea statului român și la înflorirea culturii naționale.

Peste muni, unde erau marile centre ale colonizațiilor și civilizațiilor romane în Dacia cucerită pentru latină, în Ardealul întărit de valul Carpaților măriți, a fost leagămul poporului românesc, adăpostul și apărarea lui, cea mai puternică în timpul năvălirilor barbare. Acolo s'au încheiat cele dintâi formațiuni politice românești ce apar mai întâi în istorie, vechile voievodate ale românilor între Tisa și Carpați, care păstrând sub Regatul unguresc elementele vechi de organizație națională, au dat naștere statului român în cele două Principate surori, desclăcie de peste muni. De acolo ni-au venit cele dintâi cărți tipărite în limba străbună, care a urmat să fie limba literară a românilor de pretutindeni; acolo ideile invitoare a latinății și unității naționale a găsit apostolii cei mai însuflețiți, idee care, înălțând sufletele și însuflețind cugetele, a adus renaștere națională, ce a creat România de astăzi.

Pentru aceste cuvinte, cu atât mai mult unirea României de peste muni cu regatul român, unire de veacuri așteptată și mult dorită, e salutăată cu cea mai vie bucurie și însuflețire, ce ca mai însemnată biruință a neamului românesc. Fie ca ea să aducă o nouă renștere și înălțare națională, o nouă epocă de înflorire a Statului român, și a culturii românești, deschizând un viitor strălucit și glorios României unite.

Trăiască Regele tuturor românilor!
Trăiască și înflorască Patria unită, România una și nedespartită!

Senatul și Delegațiunea Universității din București:

I. Athanasescu, rector, G. Țeflea, Dr. Obregia, D. Emanuil, Dr. Drag, Demetrescu, decan al Facultății de teologie, P. P. Negulescu, I. Bogdan, Petre Mășir, Dr. Oncul, Dr. D. Jonescu, Dr. Proca, I. Mihăilescu.

România și înțelegerea.

— Tratatul privind înțelegerea României —

Acordul politic încheiat la 4/17 August 1916 între înțelegere și România are următorul cuprins:

1. Rusia, Franța, Anglia și Italia garantează integritatea teritorială a Regatului României, în toată întinderea granițelor de acum.

2. România se obligă să declare război și să atace Austro-Ungaria în condițiile hotărâte prin învoiala militară. România se obligă de asemenea să încheze de la declararea războiului orice legături economice și orice schimb comercial cu toți dușmanii aliaților.

3. Rusia, Franța, Anglia și Italia recunosc

slobod și mai stăpân pe al său, decât în casa și în țara altuia. Lumină, școală, muncă harnică și trai cinstit, iată ce va așteaptă în țara românească!

Să nu dați așadar nici un crezământ scoriturilor, cu care vreau să vă înspăimânt și să vă amăgească niște oameni fără căpătâi și fără suflet. De boierii români să nu aveți nici o teamă, pentru că e a fost a trecut. Nu știm dacă în țara ungurească se va fi gălat cu dominații grofilor și a baronilor. Știm însă, că în țara românească steana ciocolor a căzut pentru totdeauna. Chiar acum s'a hotărât în lege, ca o milioane de holde de pământ să se tate din moștile boierilor și să se împărțească la sătenii lipsiți. Boierii toți și-au dat învoiala, chiar ei au adus legea cea nouă în statul țării. Intrebați-vă acum: când vor veni grofil și vâdicii papiașilor să și împărțească moștile la români?

Nici în trecut n'au fost toți boierii români oameni răi și asupritori. Au fost între ei foarte mulți oameni cu dreptate și cu trngere de inimă către popor. Din multe familii boierești au ieșit

cel mai harnici și mai luminați miniștri și cel mai cinstiți cărmuitori de țară. Toți aceștia au adus legi bune pentru săteni. Adevărații jăfitori ai poporului au fost și acolo tot străini, grecii, iudeii și armenii. Aceștia au luat moștile boierești în arând și le-au lucrat cu țărâni pentru o plată de nimic, ca ei să și poată scoate arânda înzecită.

Și apoi să nu gndiți, fraților, că boierii din România vor veni acum la noi, vor cumpăra acia moși și va vor pune să le lucrăți. Nici unul nu-și va lăsa casa și averea lui, ca să vină la noi. Dupăcum nici noi cel deacel, alipindu-ne la țara românească, nu ne lăsam casa și masa noastră. Nimeni nu va fi silit să treacă munții și să intre slugă la boier. Tot așa omul rămâne unde a fost și unde-l place. Numai țara românească își va lărți hotarele până aici la noi, și în loc să avem cărmuire ungurească în Budapesta, vom avea stăpânirea noastră românească la București.

România dreptul de a alipi teritoriile monarhiei austro-ungare numite și hotărâmite în articolul 4.

4. Marginea teritoriilor despre care e vorba în articolul de sus, sânt hotărâre după cum urmează:

Linia de hotar va începe dela *Prat*, dela un punct al graniței de acum dintre Rusia și România aproape de Nouasulț și va urca râul până la granița Galilei, la întâlnirea Prutului cu Ceremșul. De aici va urma granița dintre Galizia și Ungaria până la punctul Stăg, care ține 1050 M. de departe, va urma linia de despărțire dintre apele Tisei și Vizului, ca să ajungă la *Tisa*, la satul Treboza, mai sus de locul unde se unește cu Tira. Dels acest punct ea va coborâ malul Tisei până la 4 chilometri mai jos de locul unde se întinește cu *Somșag*, lăsând satul Vaareș. Va continua apoi sud-suedent Stăg, care ține 500 M. și 6 chilometri la est de orașul Dobrițin. Dels punctul acesta va atinge *Crișul* la 3 chilometri mai jos de locul de întâlnire a celor două râuri (*Crișul alb și Crișul roșu*), se va uni apoi cu *Tisa* la înălțimea satului Algyó, la nord de Seghedina, trecând la apus de satele Krosnáza și Békésanosa, la 3 chilometri, de care va face o mică îndofură. Dels Alg linia va coborâ malul Tisei până la vărsarea sa în *Dunăre* și în sfârșit va urma malul Dunării, până la granița de acum a României.

5. România se obligă să nu ridice întăriri în fața Belgradului pe o întindere, care se va hotărâ mai târziu, și să nu țină în această întindere decât trupe trebuincioase serviciului de poliție. Guvernul regal român se obligă să despășească pe sărbii Bănatului, cari vor voi să și părăsească proprietățile și să se ducă din Bănat în timp de 2 ani după încheierea păcii.

6. Rusia, Franța, Anglia și Italia deoparte, și România de altă parte, se obligă să nu încheie pace separată sau pace generală, decât în unire și totodată toate.

7. Rusia, Franța, Anglia și Italia se obligă deasemenea ca în tratatul de pace teritoriale monarhiei austro-ungare, numite în art. 4, să fie alipite *românia României*.

8. România se va bucura de aceeași drepturi, ca aliații săi în tot ce privește planurile, condițiile de pace, ca și discuta de lucrările, care vor supune hotărâri conferenței de pace.

9. Puterile contractante se obligă să țină în secret învoale de față, până la încheierea unei păci generale.

Făcut în cinci exemplare, la București, în 4/17 August 1916.

Ministru Rusiei: *S. Poklevski-Kozel*; Ministru Franței: *Saint-Aulaire*; Ministru Angliei: *G. Balfour*; Ministru Italiei: *Fasciotti*; Președintele Comisiei de miniștri al României: *Ivan I. C. Brătianu*.

Predică

De Nicolae Ivan

Scris-mă voi și mă voi face va tată, și voi voi zice lui: Tată, ce pit-am la cerșitoșului Tă! Ev. Luceș ep. 19, v. 18.

Tăbăci creștin!

Sfânta Evanghelie ne spune că un om a avut doi feciori; unul blând, cuvințios, muncitor, onest și modest, ascultător de părinți, temător de D-zeu, înzestrat cu toate darurile, cu cari poate D-zeu împodobi pe un om.

Suffet drept și cucernic, milostiv și iertător, simbolul cinstei personificate, care nu supără, nu vatămă pe nimenea, nu răvnește la bunul altuia, ține cu sfințenie la legi și la rândueile și întocmirile cele bune. O bunătațe de om, care prin călătorele lui distinsă, să apropie de perfecțiune, — de însuși creatorul D-zeu.

Celălalt fecior, fire îndrăzneț, suțet, iubitor de petreceri ușoare, chelutur și risipitor, lipsit de simțul realității, nemulțumit cu bunătațile ce avea la casa părinților, un firan pe capul tălăui său, care nu s'a sfiit să i facă silă — *„Dă-mi partea din avuție”* — om stricat în înțelesul

strict al cuvântului plin de viață, fără scrupul de oameni, fără frică de D-zeu, decăzut moralicește, până la cel din urmă grad, la care poate decădea un om.

Despre acești doi feciori, despre aceste două firi contraste voi vorbi azi, citându-le să scot la iveală, cum s'a putut și se poate, ca doi frați, cari au supt același piept, au trăit în aceeași atmosferă și să deosebiască așa mult unul de altul.

Este o enigmă, nunumai cazul din Evangelia de azi, dar multe cazuri, cari le întâlnim în viața de toate zilele, când aflăm frați, cari să deosebesc unul de altul ca cerul de pământ. Aflăm surori, cari nu să asemănă, dăm de oameni din una și aceeași familie, din același neam de oameni buni și de oameni răi, oameni de folos și oameni de puțin folos, oameni cu călătări rari și oameni cu scăderi mari.

Și dacă nu să asemănă om cu om, cum cu pom, trebuie să fie o cauză, la care să oprește mîntea omului cugetător și o cercetează cu tot dinadinsul.

Știm cu toții, că tot ce viază, tot ce crește, vietele ori plantă, se desvoaltă, sub anumite influințe, bunăoară soarele, lumina, căldura, frigul. Altele prozerează și să desvoaltă numai în un anumit soi de pământ, și iarși altele numai condiționat, dacă li să dă o hrană anumită.

Cercetând structura și construcția cea mai complicată și perfectă a omului, și la el să aplică legile nestrămutate ale naturii. Omul se naște numai om, dar devine om, după tipul și asemnarea lui D-zeu, numai prin educație, prin cultură, prin atmosfera în care trăiește, prin societatea unde se învârt, prin căldura dela sânul mamei iubitoare și prin hrana sufletească, de care să împărtașește. Toate aceste au o influință hotărâtoare asupra caracterului lui, asupra vieții lui sufletești. Omul învață până la moarte. Și vai de cel nu țină pas cu timpul. Creșterea aceasta, de regulă, nu se lasă la voie întâmplării și nici nu poate fi la fel. Medicul, face la fiecare caz de boală diagnoza, și apoi prescrie medicina. La o ființă fragedă îi dă o doză ușoară, celui tare injecții duble.

Pentru o fire blajină nu e nevoie de mustrări aspre. E de ajuns o privire serioasă și cel vizat se resemnează. O fire sumeată și pornită trebuie tratată cu rigoare și cu multă seriozitate.

Firea aceasta, taina aceasta a sufletului o descopere mama încă din leagăn, ea e primul și cel mai de frunte factor educativ, urmând mai târziu tata și trecând apoi problema educației în sarcina școlii, a societății și a bisericii. Toți acești factori concurg la desvoltarea omului și la fericirea lui; misiunii lor e: nobilitarea sufletului, inimei.

Biserica ca instituție divină numai împlinind o misiune educativă își poate justifica rolul pe pământ.

Dacă familia, școala, biserica se abat dela chemarea aceasta sublimă și dacă depășește calea cea adevărată din problema educației atunci numai întâmplarea și voia întâmplării determină norocul ori nenorocul copiilor. Numai așa ne putem explica, că lii cari au supt același piept, lăsați la voia întâmplării, cresc și să desvoaltă după impulsul firilor și să deosebesc unul de altul, pentru că pe ei nu i-a format educația sistematică, ci firea lor și aplicările lor bune ori rele, pe cari nieme nu le-a orânduit, nimenea nu le-a sistematizat, nu le-a dat nici o direcțiune și nu le-a organizat.

Întreb eu, de ce succede unui grădnar isteț să scoată din surcel pătoreț, pom ales cu fructe prețioase? Pentru că el s'a pus toată silința și iscușința în slujba acestei probleme, a udat la timp, a îndreptat, a delăturat ce a fost stricat și a făcut tot ce trebuie ca să-și ajungă scopul. De ce nu am face și noi aceeași lucrare, de ce nu ar alții și premeni biserica sufletele, de ce n'ar perfecționa ea educația poporului și de ce nu ar completa aceea ce n'a putut face familia și școala? Biserica are multe mijloace de a preface și perfecționa suflete, ea poate mântui, poate da, prin ajutoare, stipendii câte un erou al condeului, un caracter și stălo al neamului, câte un învișat al vremii, câte o individualitate marcantă, câte o personalitate cu aptitudini, ca să umplă un gol în lume, să se simtă, când nu va mai fi că lipsește, pentru desigur și neamul nostru are talente ca putine alte, numai că nu e permis să neglijăm talentele și să sprjinim neamul de calibrul prost.

Și dacă nu ar putea rezolvi pe de-întregul aceasta problemă mare și grea, dar cel puțin îi cuvințioasă să ne dea, ca să nu stăm înapoi alții neamuri.

Acțiunea bisericii, fie cât de isteț organizată, nu e de ajuns ca să crească oameni întregi, curați, dreți, cuminți și harnici.

Ajutorul familiei și al casei părințești e indispensabil, căci în familie se pun temelii tari pentru călătări mari.

Durere cei mai mulți părinți de aceea nu țin seamă. Unii otrăvesc sufletul copiilor proprii, certându-se în fața lor, alții vorbesc rău despre deapropiele, alții bucurându-se de paguba desproapelui, alții întruștându-se de binele lui, alții cheltuind munca lor pe lucruri netrebnice.

Atare oravă, nu o scoate ușor din sufletul stricat, nici profesorul, nici amvonul, nici cel mai icusit preot.

Pentru că cum va deveni cineva milostiv, când săracul iese alungat și nemilul dela casa părinților? Cum va respecta fiiciorul bunul deapropelui, dacă vede, ca la casa părinților lui se string buhuri pe nemuncite? Cum i va fi milă de orbi, de orfani, de cei ce sufer în temuițe și spitale, dacă n'a vădit ocazia să vadă pe părinți ideletnicindu-se cu problema carității creștine.

De sine înțeleș, acest gest de nobleță nu-l așteptăm dela cei săraci, dela ceice luptă cu mizerii, ci dela aceia pe cari i-au favorizat mai mult împrumările și norocul decât mîntea lor puțină ca să îngrămădăscă în jurul lor comori, pe care apoi durere mulți le folosesc exclusiv pentru trebuințele lor și pentru îmbuăririle lor.

În firul acestor idei, nu pot să nu fac dureroasa constatare, că chiar o samă de intelectual de ai noștri din pătura mai sus pusă, prin creșterea greșită a fiilor lor, contribuie cu un contingent considerabil la numărul fiilor rătăciți.

Dis astfel de rătăciți iși reneagații, cari se lapadă de legea și limba părinților, astfel de rătăciți sunt dușmanii instituțiilor noastre bisericești și culturale, neavând ei nici o dragoste pentru aceste așezăminte.

Asfel de fii rătăciți se dau pentru bani în slujba străinilor, devin necuvințioși, brutali, sumeți și nu mai au nici un respect de sfințenie bisericești, de căsuța părinților și de tradițiile familiare.

Aceștia sunt paraziții neamului, rușinea veacului, aceștia sapă la temelia bi-

sericei, aceștia nimicează munca înaintașilor, întunecă trecutul părinților și al moșilor, cari au fost oameni de omenie, dar nu au știut da creștere solidă fiilor și nepoților. Astfel de existențe sunt pierdute, iar reîntoarerea e imposibilă, pentru că nu au fond și baza morală. Aceștia pentru că să se înalțe și ridice se atiază cu satana și nu cunosc margini când e vorba de a-și satisface ambiția și deșertăciunile lor orbe.

Sunt unii, chiar și dacă mai decăd prin influența externe pe povârnișul păcatului, revin la gândiri mai bune, se îndreaptă, le pare rău, și privesc cu dispreț la stadiul de decadență temporală.

În astfel de suflete resădă putere, voință, calități superioare și scantei dăzești. Conștiința, adorme numai pe un timp, și eară se trezește, spulber păcatul, alungă înclinările rele și ajută virtuții, că să iasă biruitoare. Revenim acum la viața fiului răscit din Evanghelia de azi și întreb? Arătați-mi om, care să fie viu și să nu greșască după zisa Sfintei Scripturi?

Căutați-l în colibă, în palat, bogat ori sărac, căutați-l în clasa oamenilor civilizați ori în pătura de jos, și rar veți afla om mai ales în tineretea lui, care să nu fie stăpânit de vreo pasiune. Popoarele civilizate dau cel mai mare număr de descrecări, făcători de rele, ucigași, pungăși și defraudanți.

Printru? Pentru? Civilizația nu e cultură, sub carte multă și diplome se ascund de multoroi, oameni slabi, cari se abat dela calea legii și dela cala cinstei, oameni stăpâniti de cele mai negre și urâte păcate și patimi.

Calea păcatului e mai ademitoare, nu cere jertfe, nu cere abnegație și lăpădare de sine în favoarea obștei și de regula pe calea acestor apuci, oameni fără voință, oameni slabi de înger, oameni cu caracter îdoelnic, — și fără creștere solidă. Pentru acești nenorociți e deajuns un tovarăș păcătos — și e nenorocit pentru întreaga viață, dacă nu se știe scutura la timp din gharele lui. Pe unul îl face leaș, pe altul cărpaș, pe altul mincișon, pe altul betiv — și-l strică sufletul.

Din altul face un cheltuiitor și risipitor nesocotit — și drept urmare îl pune peceata rușinei pe frunte, pentru că toți cei ce seceră unde n'au sămănat, toți cei ce înșală, fură, storc bani pe nedreptul și vând slujbe ca să satisfacă poftelor lor nebune, — poartă peceata rușinei pe frunte, aceștia sunt cei știu face din dreptate nedreptate, din lege fărâdelege, acștia ocrotesc pe păcatoși, persecută pe cei drepti, căci așa le cere tovarășul, care a pus stăpânire pe sufletul lor.

Și numărul acestor nenorociți crește și sporțește cu civilizația, pentru că: unde s'a sporit știința, — s'a împuținat crednța. Numai o creștere rațională, numai o acșione bine chibzuită cu plan a familiei, a școlaei și a bisericii, poate mântui societatea de astfel de fii răscitiți și primejidoși. Din sfânta scriptură știm, că prorocul David, altcum om cu frumoase cunoștințe, în tineretea lui a căzut în cele mai grele păcate. — Toate încercările de a-l întoarce pe calea binelui au dat greș, nici porunci împărațului nu au avut efect de îndreptare, într-o zi — ca prin o minune, a revenit la alte gândiri, și ca prin farmec a spus memorabile cuvinte: «Înimă curată zidește întru mine Dzeule și duh drept înoeste întru cele dinlăuntru ale mele.»

Din momentul acelu, pe care i l a in-

spirat Dzeu — s'a mântuit, psalmii lui i cetim și azi, ca mijloc de întărire sufletească. Viața lui trecută i s'a părut ca un vis urât, de care fuși ca să scapi teafăr.

Un alt exemplu din veacul al 4-lea al creștinismului ni-l da viața sfântului Augustin. Acesta avea o mamă, un fel de Cornelia mama Grachilor. Și-a iubit fiul peste măsură, i-a dat o creștere îngrijită și privea la el ca la lumina ochilor ei. Ajuns fiul de 19 ani, — s'a împretinit cu conducătorii manicheilor al căror principiu era să guste din toate plăcerile pământești fără nici o rezervă și scrupul. Lacrimile mamei iubitore, nopțile acestui mame petrecute în rugăcini și plâns, l-au mântuit după ani de răcitare.

Și revenit, s'a scuturat din cătușele păcatului, — spre bucuria nespăsa a mamei lui și spre bucuria bisericii, al cărei episcop celebru devenise, și ale cărei scrieri și azi sunt cele mai frumoase pagini din literatura bisericii pe teren teologic și filosofic. Cam la fel a urmat și reîntoarerea fiului răscit din evanghelia de azi.

Ajuns gol, flămând, fără avere, lipsit de prietini, hrânindu-se cu rădăcini, s'a îngrozit el însuși de ticloșia în care a ajuns. Și cuprins de jale a exclamat «Întoarce-mă-voiu la tatăl meu, ruga-voiu să mă facă ca pe unul din argoții săși». În acest moment îngerul Domoului se sălășlăise în sufletul lui, mintea i s'a luminat, — s'a întors de pe calea păcatului și a înviat.»

Părintele care l-a primit este însuși Dzeu, cel milostiv, cel îndurat și cel iertător, care se bucură, cum se bucură păstorul, când a aflat oia cea perdută, pentru care lăsase oia 99.

Și în onoarea celui reabilitat, s'a făcut cină mare și ospăt bogat, căci acest viu, pierdut a fost și s'a aflat. Istă un frumos îndemn pentru cei greșiți pe cari îi invităm să recunoască păcatul, și să se apropie cu încredere de scaunul mărturisirei — să se curețe, îndrepte și întărească cu Duhul și cu adevărul.

Biserica cu frumoasele ei învățături, luptă și stăruie cu vreme și fără vreme, ca credincioșii ei să revină la trevie, combătând păcatul, care suflete și inimi calde, neprihănite și nemolipsite de egoism — căci numai prin arată calități se îndreaptă și regenerează neamul și se pot întenia instituții de umanitate și de caritate creștinească cum sunt zilele pentru orbi și neputincioși, orfelinate, a căror lipsă o simțim mai ales atunci, când valea plângeri s'a întins arpile de-alungul și dealul țării, răspândind jale și durere, lacrimi și lipsă.

Ear proștii și dasclii cari lucră în această direcție și se bucură de îndoită cinste — stăruind cu cuvântul și fapta la împlinirea chemării lor apostolice spre mărirea lui Dumnezeu. *Amin.*

Primim știri din multe părți Țile Ardealului, că astentarea și întoarerea voinicilor chemați la armă pentru a restabili ordinea amenințată de oameni pătoși, se face cu mare și îndrăgățat însuflețire. Toți românii simțesc, că este vorba de cinstea și viitorul Ardealului. Astfel, porunca de chemare va fi încoronată de izbândă desvârșită.

Vin vitejii

Din toate fînitorile locuite de românii ne vin vești îmbucurătoare cu privire la succesul deplin al mobilizării. Feciorii, voinicii noștri feciorii, au primit gata de chemare cu însuflețiri neșmurite. Văile Ardealului răsună de chetele bucuriei nefășirite și munși răzbușne de glasul bucuriei. Neci năd aflat vre-o chemare la armă atăta înțeles și atăta răsunet în sufletele românești ca cea din zilele noastre, a înțeleptului nostru ministru Maniu.

În centre se lucră febril pentru primirea vitejilor noștri frați și fiți. În Sibiu harnicul și acșitul comandant de regiment locot-colonel *Radeș* ajutat de agiul căpitan *Sava* a organizat complet coroul ofițerilor de regiment și eri Marți toți ofișeri din garizoană, români și sași. În mijlocul unei calde însuflețiri au jurat credința Maestății Sale, vitezului nostru Regel Ferdinand I. Locot-colonelul *Radeș* le-a adresat în urmă o înflăcărată cuvântare, în care a arătat marea și sfânta datorie pe care o are noua armată Ardeleană la consolidarea României mari.

Știrile zilei

Numărul cel mai apropiat al ziarnului nostru anare, în urma sfintei sărbători Întimplarea Domoului, Lună la ora obișnuită.

Serbaria Unirii. Zia de 24 Ianuar (6 Februar) s'a serbat în București, Iași și în alte orașe, din întreaga Românie de astăzi, cu o deosebită însuflețire.

În Teatrul național din București s'a organizat un strălucit festival la ora 10 s. m., pe care l-au onorat cu înalta Lor prezență M. S. Regina *Maria* și Aștele Lor Regale prinsepele *Elisabeta* și *Marioara*, toate în costumele țării. Di N. Dumitrescu, prezidentul societății *Tinerimea*, s'a vorbit despre *Unire*, aducând prinții de recunoștință suveranei *Maria*, reginei rănilor și suveranului *Ferdinand*, regelui țăranelor. După arși executate de orchestra ministrului, au vorbit pe rând delegații *Basarabiei*, *Bucovinei*, *Ardealului* și *Macedoniei*, arătând dorința neștrămutată a face parte din patriamamă. Adăoa impresionantă cuvântarea dnei *Baleulescu* dela *Bragov*. Reprezentanții țării surori erau însoțiți pe scenă de fete și făcări în costumele țării, în numele cărora vorbura. Melodii, executate din voce, sau din partea orchestrelor, au fost întimpinate cu lungi aplauze, ca și verșerile din *Furtuna*, compusă și zisă de Di Zaharia Bărsan. Danțuri naționale și poemul *Unirea Doctilor* de *Leonida* au închis festivalul.

La ora 3 d. a. s'a serbătorit *Unirea* printr-un festival dat de ministrul instrucțiunii publice. După corul școlarelor secundare, au ținut vorbiri: ministrul *I. G. Dăscu*, serbătorind nu numai *unirea cea mică* (dela 1859), ci și *unirea cea mare* (dela 1918) a neamului românesc (dela Nistru până la Tisa), apoi di *M. Popovici*, zicând că cel mai bun proșogor al idelii uniri au fost tocmii *asupritorii* noștri, cari ne-au amenințat existența. Coruri și o scenetă alegorică, jucată de argoții teatrului național, au terminat serbaria. Seara s'a jucat în Teatrul național: *Unirea lui Ștefan cel Mare*, dramă istorică în 5 acte, de N. Iorga.

În Iași d'asemenea s'a serbat *unirea* cu serviciu divin în catedrală, de unde un împuținat cortegiu s'a îndreptat spre Piața Unirii. Aici s'au roștit cuvântări orazionale și s'a jucat hora unirii. După ameză s'a ținut un mare festival în teatrul național.

Distinsii oșpoși în Sibiu. Zilele acestea a sosit la Sibiu di general Medic *Viedl*, împreună cu di loc. colonel Medic *Reverchon* din armata franceză, pentru a vizita Ardealul și pentru a lua măsurile de organizare a serviciului sanitar al armatei. Di *Viedl* este distinsul medic militar, care a organizat serviciul sanitar militar în timpul războaiului, di *Reverchon* este celebrul medic francez, care a venit în timpul războaiului în țara la noi, cu misiunea franceză condusă de generalul *Berthelot*.

Distinși cașpeti, conduși de medicul loc. colonel *Freda*, feci serviciul sanitar dela Comandamentul trupelor din Transilvania, împreună cu el doctor *Moldovan* și el loc. colonel medic din armata Ardealului *Moga*, au vizat toate instituțiile sanitare din Sibiu. În ajunul plecării Consiliul dirigent a dat în cunoașterea valoroșilor medici o masă intimă, la care au luat parte: el general *Moga* cu statul său major, și toți membrii consiliului dirigent, în frunte cu domii *Maniu* și *Goidiq*.

N. C.

Inușta ungrăști. De când ziarul maghiar sibian *N. R. U.* nu mai poate izbi în română, s'a apăsut cu foaia turbară asupra *cehilor*, în numărul său de Duminică declară pe cehii: «*hndiq, slajiq*» «*vagabonzi*», — «*Europa legyvább*» «*la țeghelelel occupé répe*» «*zebrákék*» — fiindcă cehii au ocupat Presburgul...

Siflul este omul, — zice francezii; și tot așa se pare că a gândit și cenzura, când va fi cehii ziarul dîl *Marton*.

Mai multă publicitate. Ziarul sibian *Renașterea Română* face propunerea să se publice numele tuturor persoanelor, care au obținut și obțin «permisiuni de export» pentru vechiul Regat sau pentru alte destinații. Publicul dorăște să cunoască dispozițiile luate de Consiliul dirigent cu privire la aprovizionare. Să știm: ce dăm voie să iasă din Ardeal, ce articole sînt oprite de a fi trecute peste toate sate actuale granițe, ce ne mai rămîne, și ce ne vine în schimb din afară. Confruntate rîdînd un gînd de rugămînte îndreptăciți cătă guvernul provizoriu, pentru a se da în general o mai înalță publicitate tuturor dispozițiilor care privesc interesele generale.

Legedna. Căpitlanul *Cocoreșu* Dumitru dela Comandamentul trupelor din Transilvania s'a logodit cu domnișoara *Lucreția Slăvițescu* din R. Vălicea.

La Comandarea Pitești. Toate cererile de permisiuni de intrare, spectacole, conferințe etc. în Sibiu s'au să adreseze mai înălță *Comandării Pitești*, care le va trimite la cenzurarea la Comand. Trur. iar în urmă li se va da aprobarea comendă, fără de care spectacolul nu va avea loc.

Pentru studenții ardeleni. Nu se comunică din partea resortului de culte și instrucțiune publică că toți acei studenți ardeleni, cari pleacă la 9 Februarie la cîmînul studențesc din București, să lee cu sine pe lângă documentele necesare și haine de pant (saltea goală, pernă și cearsafuri), tacămuri pentru masă (farfurii, lingură, furculiță, cuțit pîhar, servet) și alimente care se conserve (brînză, slănină, fructe uscate ș. a.) Plecare va fi din Sibiu la 9/22 Februarie. Că Sîncăi se vor putea stașa la tren în orașe gară dintre Sibiu și Brașov.

Sitri vineza. Se anunță din Viena: Cancellarul de stat, Dr. Renner, tinînd o vorbire la o adunare electorală, a zis despre politica frunțatoare căzută în Austria vecinî următoarele: Se prefac oameni c'au murit; dar pe ascuns lucrează cu atît mai vîrtos. Coroana s'ia pierdut puterea enormă, împreună cu cele 10 milioane coroane ale listei civile. Arhiducii sînt înlatuțați din viața publică, ei la a corone biete de vizită cădeau în genunchi toate oficiile, ei cari în parte s'au îmbogățit nespus de mult pe cheltuielile statului. Principii, contii și marii proprietari cari sefădau în casa senilorilor, și la a căror semn trupele poartau împotriva muncitorilor nemulțumii, generali cari aștazi trebuie să trăiească ca simplii cetățeni: toți aceștia nu uită și asteptă să le bată ceasul. Adună bani, îngrădădesc milioane peste milioane, ca să poată cumpăra pentru sine parotide întregi.

Teatru și joc în Tilișca. Corpul învățtoresc dela școala ort. română din Tilișca organizează Sămbătă în 2/15 Februar a. c. cu prilejul sărbătorii hrămului școlar, o producțiune teatrală, împreună cu joc, la care invită pe toți binevoitorii școlai. Se vor juca piesele: *Jofiq*, piesă dramatică în 4 acte de O. Prie; și *Tigănaș la vînat*, piesă comică de Emanoil Suciu.

Venitul net este menit pentru biblioteca școlară și parohială, car 10%, pentru fondul orfanilor. Alte invatări nu se fac.

D'ale sărbilor. Din Elveția se vestește: Moștenitorul tronului sârbesc, Alexandru, care va mai sta cîteva zile în Paris, a' fost primit de președintele Wilson, căci acesta a' aldat despre cererile teritoriale exagerate ale sărbilor privitoare la încorporarea întregului Bănat.

Impotriva speculațiilor cu leș. Consiliul dirigent, în urma speculei ce se face cu bancnotele românești, a dat următoarea ordonanță: Prin exportarea bancnotelor de lei de pe teritoriul României și de pe teritoriile unice cu regatul României, se face nu numai o speculă urtă, dar se păgubeste și popoara noastră care este comotită în feș și chip să de leei din mîna. Se atrage atențiunea publicului, ca în interesul său propriu să nu deie nimeni din mîna bancnotele, în special bancnotele emisiunii băncii Naționale.

Ordn circular. Se aduce la cunoștiința tuturor proprietarilor sibiieni, cari au camere libere din cele rechiziționate de cătă comendarea Pitești, că sînt datori a le anunța la comendarea Pitești, cel mai tîrziu 24 de ore după plecarea ofiterului. Convențiunile vor fi amendate. Comandamentul Pitești, Sibiu.

Mersul trenurilor în Sibiu. Valabil din Februar:

1. Sibiu — București pleacă ora .	5.44 p. m.
2. București — Sibiu sosește ..	11.00 a. m.
3. Sibiu — Copșa mică pleacă ..	6.20 a. m.
4. " " " " " " " " " " " "	4.02 p. m.
5. Copșa mică — Sibiu sosește ..	11.35 a. m.
6. " " " " " " " " " " " "	10.05 p. m.
7. Sibiu — Vințul de jos pleacă	8.00 a. m.
8. Vințul de jos — Sibiu sosește.	7.30 p. m.
9. Sibiu — Cisnădie pleacă ora .	5.23 a. m.
10. Cisnădie — Sibiu sosește ..	7.00 a. m.
11. Sibiu — Căneni pleacă ..	7.04 a. m.
12. Căneni — Sibiu sosește ..	10.30 a. m.
13. Sibiu — Sighișoara pleacă în fiecare Luni, Miercuri și Vineri	7.43 a. m.
14. Sighișoara — Sibiu sosește în fie care Marți, Joi și Sămbătă	7.00 p. m.

Nunțași pentru înzestrarea fetelor sârca. În marea lor veselie nunțași de la ospățul tinerilor *Silvia Judoș* și *Mariora G. Simlton*, fiind mași din *Trăian Marian*, ospătar și soția sa, gîndindu-se și la cei lipșiți, la strănuțiq vornicul *Ioan Imbrășu*, au dăruit cor. 62.— la «*Fondul Victor și Eugenia Tordășianu pentru înzestrarea fetelor sârca*» în total s'a adunat cor. 124. — din cari cor. 62. — s'au dat la fondul cîntă pentru casa națională (Iărăneșcu din Sibiu). La fondul pentru înzestrarea fetelor a mai dăruit Elis, sodă cîstătoare de fețe de ghete, Ion Onica, mîl-stru dîsmă, Teodor Doică (Cisnădie) Nic. Lipăduș și Dumitru Căzan, mîstri cîsmari, fiecare câte 4 cor., Ioan Suciu și Teodor Cora, mîstri cîsmari, câte 2 cor., frații Eugen și Alexandru Stancu, sodali croitori, câte 4 cor.; Grigorie Lador paroh (Chibest) cor. 10 și Dr. Gravid Lador, catihet (Des) cor. 10. Pentru darurile generoase exprimă sincere mulțumiri: Vic. Tordășianu, președintele reuniunii meseriașilor sibiieni.

Teatre în Sibiu

Cinematograful Orășului. Piața Hermann. Directoari: D-na M. Scholtes. Zilnic programă interesantă. Inceputul la ora 7 seara. Duminica se dau trei reprezentații la ora 3, 5 și 7

Cinematograful Apollo. Strada Schevis. Directoari: Dna Emil Toth. Joi: *Măna*, dramă detectivă în 3 acte. Vineri și Sămbătă: *Lupta pentru existență*, dramă în 5 acte. Duminică și Luni: *Gardistul* dramă în 4 acte. Inceputul la: ora 6 $\frac{1}{2}$ și 8 $\frac{1}{2}$ seara. Duminica se dau trei reprezentații la ora 3 $\frac{1}{2}$, 5 $\frac{1}{2}$ și 7 $\frac{1}{2}$.

Cărți și reviste

Calendarul Arhidiecezan. A lășit de sub tipar *Calendarul Arhidiecezan pe anul 1919*.

Cuprinde, ca și cel din anul trecut, lucruri interesante de citit și îndrumări de folos: Povestiri din cele mai frumoase, istorioare, anecdote, glume, versuri.

Este împodobit cu patru chipuri ale bărbăților noștri răpoșiși în vremea rășbolului.

De vânzare la *Librăria Arhidiecezană* în Sibiu. Prețuți: 2 cor. 50 fileri (și porto 20 fil.) Ediția cu *șematism* costă 4 coroane (și porto 20 fil.) Este aștazi cel mai cută calendar românesc.

Carte de bucate. Ce mai bună carte de bucate a apărut sub titlul de *Poftă Bună*, partea III și IV, de Zofia Hodoș. Prețuți unu exemplar este 3 coroane. Volumele amîndouă, cu 6 cor., se pot cere la autoară, în Sibiu, Wintergasse 11, etaj I.

Nr. 4/1019

(35) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei Bucium-Iabita (el. III), în protopresbiteratul Abudului, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în «*Telegraful Român*».

Emoimentele împreunăte cu acest post sînt cele fascinate în coala B. pentru întregirea doțaiiei dela stat.

Cei ce doresc a ocupa acest post sînt datori a-și înainta petițiile instruite conform legii subsemnatului oficiu în termenul deschis, și cu prealabilă încuvințare a subsemnatului se vor prezenta în vre-o Duminică ort sărbătorie în comună spre a cîntă, cuvînta, eventual a celebra și a face cunoștiința cu poporul.

Abud, 10 Ianuarie 1919. Oficiul protopresbiterial ortodox român al Abudului în înțelegere cu comitetul parohial.

Petru Popoviciu
protopresbiter.

Nr. 12/1919

(36) 1—3

Concurs

Pentru ocuparea postului al II-lea de învățtor dela școala confesională gr-or. română din Cărbălna, tract. Cărbălna, se scrie concurs cu termen de 15 zile de la prima publicare în ziarul «*Telegraful Român*».

Emoimentele împreunăte cu acest post sînt: 1200 cor., dintre cari 100 cor., de la comuna bisericășca, iar restul de la stat — votat deja, — precum și urcările de salar după anii de serviciu de asemenea de la stat. Învățătorul ales va avea de la biserică rețut de lmece, grădina de legumi și locuștia în edificiul școlai gr-or. rom.

Învățătorul e dator a ținea serviciu de cantor la utrenie și a forma cor de muli multe voci cu elevii și cînta cu ei răspunsurile liturgice la Duminică și sărbători. Concurenții sînt datori a se prezenta în comună, a cîntă și a-și dări priceperea în tipic, și a face cunoștiința cu poporul.

Cărbălna, din ședința comitetului parohial ținută în 31.XII.1918.

Dionisie Bucur m. p. George Ghinde m. p. paroh-preș.

Pentru conformitate cu originalul: Cărbălna, în 1 Februarie 1919.

Oficiul parohial:

Dionisie Bucur
paroh.

Ernest Hajdu, zugrav artistic

(328) 10—10

de firme, decorator, pictor de biserică și polăitor. — Sibiu, Str. Cisnădiei Nr. 3l.

(37) 1—3

Concurs

Pentru ocuparea alor (4) patru posturi de învățători, resp. învățătoare, la școala de stat din Ghelariu, cercul Hunedoara se publică concurs cu termen de 15 zile dela prima publicare.

Săriturile se vor plăsi de către stat. Se observă că directorul are locuință co-răspunzătoare în natură, precum și o grădiniță bună de legumi și pomi.

Ghelariu, 1 Februarie st. n. 1919.

Consiliul național:

Gh. Henția   Iosif Florea
president.   notar.

La Bibliaria arhidiecezană din Sibiu se află spre vânzare:

Căntece

pentru voce și piano de **Emil Mocșoiu**.

I.

1. Oltul, poezie de O. Goga.
2. Singur, poezie de O. Goga.
3. Doina, poezie de G. Coșbuc.
4. Reverie (Când amintirile 'n trecut), poezie de Eminescu.

Prețul 3 lei = 6 coroane.

Expedită recomandat, porto postal 40 fil. ::

Intreprindere română

Prima societate română de import și export

S. Ittu & Comp.

Sibiu, str. Cisnădiei 1—5

Se ocupă exclusiv cu import și export internațional al materiilor brute, semi-fabricate și fabricate.

Legături comerciale internaționale.

Correspondență în limbile română, italiană, franceză, germană și maghiară.

Rugându-vă pentru binevoitor sprijin semnăm

cu deosebită stimă

S. Ittu & Comp.

Publicație

Divizia II vânzatori are nevoie de:

5000 mantale.

5000 tuniei,

8—10

5000 pantaloni și

5000 capele.

În caz că nu se vor primi oferte pentru haine gata, divizia are nevoie de 24,000 metri postav gris închis (verde)

Condițiunile și modelele tip se pot vedea în toate zilele la biroul intențenței, școala de cadeți.

Șeful serviciului intențenței.

Sibiu, 29 Dec. 1918.

Intendant Major

Niculescu.

Se primește

O persoană de muncă, având cunoștința celor trei limbi din patrie și știind scrie cu mașina Yost. A se adresa în cancelaria avocatului **Dr. Mátyás Lazar**, Sibiu, strada Cisnădiei nr. 28.

(39) 1—3

Lenme de foc

Se găsec de vânzare, cu prețuri reduse, lenme de fag, tăiate și netăiate, cât timp ține provizia, la:

Ferenci Illes,
Sibiu, Strada Bisericii 16.

(38) 1—2

Noutate!

Noutate!

Plachetele în relief ale Majestaților Lor Regele **Ferdinand** și Regina **Maria**, admirabil executate după modeluri artistice.

Fiecare un român ar trebui să poarte semnele acesteia.

Plachetele amintite, oxidate, suflute cu agint și aurite, se află de vânzare cu prețul de 3—5 cor. lu reprezentantul prim al **Agenturii Biskey A.** în Sibiu, Strada Cisnădiei 35.

1—10

Revanșatorii primesc rabatal curent.

A apărut

la editura comisiei administrative a tipografiei arhidiecezane

Psaltirea bogată

tipărită în zilele Preînălțatului împărat și rege **Francisc Iosif I**, sub îngrijirea și binecuvântarea înalt Preasfințitului Domn **Ioan Mețianu**, arhiepiscop al bisericii ortodoxe române din Transilvania și mitropolit al românilor de religieoa gr.-or. din Ungaria și Transilvania, cavalier al ordinului **Francisc Iosif** clasa I și al coroanei de fer clasa II. Proprietar al crucii pentru merit, membru în casa magnașilor etc. etc.

Se află în depozit spre vânzare la **Librăria arhidiecezană** și se vinde legată frumos în piele roșie, fără copcii și ornament aurit, la mijloc cu sfânta cruce, cu **20 cor.** ocupându-se pielea, legată în pânză neagră și la mijloc imprimat o cruce, cu **15 cor.** Revanzătorilor se dă rabat **10%**. Tipar frumos cu litere latine, de calitate primă, și hârtie fină și trainică.

Încercați!

În ziarul **Telegraful Român**, care apare de 3 ori pe săptămână, se publică cele mai ieftine

inserate și reclame

cu deplin succes. — Adresa: **Administrația Telegraful Român,** Sibiu, Strada Măcelarilor 45.

Cei ce fac comande pe temeiul acestor reclame și inserate, să amintească totodată și numele foil noastre.

La «Librăria arhidiecezană» din Sibiu
se află de vânzare

Brazde în ogorul lui Hristos

de
Dr. Ștefan Ciocoiu.

Prețul unui exemplar **6 Coroane**, plus
porto postal recomandat 1 Cor.

A apărut și se află de vânzare la
Librăria arhidiecezană:

Despre caritatea creștinească.

Trei predici

de
Abatele Metodiu Zavora.

Prețuri: 30 fileri plus 10 fileri porto.
Se vinde pentru scopuri culturale-filanropice.

În editura «Librăriei arhidiecezane» din Sibiu
a apărut și se află de vânzare

Apostolul

care cuprinde

Faptele și epistolele Sfinților Apostoli.

Tipărit în zilele Prvnaiațului împărat și Rege
Carol al IV-lea, cu binecuvântarea Înalț Preasfin-
țitului Domn Vasile, Arhiepiscop al Sibiului și Mitropolit al
Românilor de religioasă greco-orientală din Un-
garia și Transilvania, consilier intim de stat al
Majestății Sale ces. și reg.

Prețul unui exemplar:

Legătură simplă **K 15**—, plus porto postal **K 3**—
Legătură imitație de piele **K 20**—, plus porto
postal **K 3**—.

Revânzătorilor li se dă 10% rabat.

La «Librăria Arhidiecezană» în Sibiu
se află de vânzare:

Semințe din ogrul lui Cristos

cuvântări bisericești pe toate Duminicile
și sărbătorile de peste an, precum și la
cazualia bisericești, publice și private

de
Zacharia Bolu, fost asesor const. etc.

Tomul I: Cuvântări la Duminicile de peste an.
Cuvântări la praznicile și sărbătorile
de peste an, precum și la cazualia
bisericești.

Tomul III: Cuvântări bisericești la înmormântări,
parastas și alte instituții funebreale.
Adresa de înțeles bibliice pentru cu-
vântări funebreale.

Cuvântări funebreale și memoriale.

de fiecare tom **3 Coroane**
plus porto postal 3 Coroane.

Piese muzicale de Tib. Brediceanu

Dolne și cântece românești pe teme populare.

(Canto și piano)

<p>Calet I (ediția a doua). Foale verde, foi de uoc. Căntă puiul cncului. Spune, măndru, adevărat. Vai, bădișă, dragi ne-avem. Bădișor departitor. Cine m'aude cântând. Bade, zău, o fi plăc-a nor. Băgă, Doamne Iana'n nor.</p>	<p>Calet II (ediția a doua). Săi în, bade, ce m-ai spus. Vino, bade, iar acasă. Năclăiți cu mine, ne-l. Floare fuf, floare trecut. Cântec haiducească I. După ochi-n marele. Trageți voi bă. Cine n'are dor pe vale.</p>	<p>Calet III. Păstrică mui-ți cubul. Leagănele frunzișă. Tuturora din valea sacă. Cântec haiducească II. Ce vil, bade, hărlor. Tu în dăci, bade, sărac. Foale verde, toște lată. Pe unde umbă dorul.</p>
---	---	---

Calet IV.

<p>Pe sub flori mă legăna. Foale verde, pup de eriu. Sos în vârtul deșului. Măndro, de dragostea noastră.</p>	<p>Când treci, bade, pe la noi. Fruziș verde, frunzișă. Auzi, măndro, căcu-ți cântă. S'a dus cucul de p'aci.</p>
---	--

Calet V.

<p>Nou! Măi Timișe, apă rece. De când, bade, în țesăi dău. Florici de pe apt. Cântec haiducească III.</p>	<p>Bade, după dumnea. Cucule cu peasă sură. Toată lămă-l dintr'un osam. Câte flori sânt pe pământ.</p>	<p>Nou!</p>
--	--	--------------------

Jocuri românești pe teme populare.

(Piano solo)

<p>Calet I (ediția a doua). De doi (Lugoja) I. Măzărica. Ardeleana (ca în Banat) I. Pe picior I. Ardeleana I. Băra I. Hora (ca în Banat) I. Ardeleană (ca în Banat) II.</p>	<p>Calet II (ediția a doua). Ardeleana (ca în Banat) III. Pe picior II. Ave-eana II. Taria. Învărtă I. De doi II. Ardeleana III. Bria II.</p>	<p>Calet III (ediția a doua). Bria III. Ardeleana (ca în Banat) IV. Mătegan. Învărtă II. Pe picior III. Ardeleana (Ardeleana) IV. Bria IV. Ardeleana (ca în Banat) V.</p>
--	--	--

Calet IV.

<p>Hora (ca în Banat) II. Învărtă III. Bria V. Pe picior IV.</p>	<p>Ardeleana V. Bria (Danja) VI. Ardeleana (ca în Banat) VI. Din Maramurăș.</p>
--	---

Calet V.

<p>Nou! Hora III (a fetecio. Ardeleana VI. De doi III. Bria VII.</p>	<p>Învărtă IV. Ardeleana (ca în Banat) VII. Ardeleana VII. Bria VIII.</p>	<p>Nou!</p>
---	---	--------------------

Prețul unui calet Cor. 10'— fr.

La șezătoare,

Icoană din popor (1 act cu un preludiv). Text de C. Sandu-Aldea și I. Borcia.

Cuprinsul:		
<p>Preludiu și cor. Nr. 1. Dolna lui Sorin. " 2. Măndreț cu ochii verzi. " 3. Cântec din bătrâni.</p>	<p>Nr. 4. A lui Moș Maria. " 5. Melodrama. " 6. Cântecul înenel. " 7. De masă. " 8. Sență.</p>	<p>Nr. 9. Cântec haiducească. " 9a. Solo de flaut. " 10. Bria. " 11. Duet. " 12. Învărtă și cor.</p>

Partitura pentru canto și piano Cor. 16'— fr.

<p>Rândunica, vals (ediția a doua) ..... Lei 5'— Vărele, vals (ediția a doua) ..... " 5'— Aurora, vals ..... " 5'— Quadrilă, pe motive românești ..... " 5'— Preludiu Hora din «Serata etnografică» (ediția a doua) ..... " 4'— Hora (Do 2 minor — Cis mol) (ediția a doua) ..... " 4'— Nou! Hora (Re 2 major — Des dar) ..... " 4'— " Hora (La 2 major — As dar) ..... " 4'—</p>	<p>Piesele epuizate au apărut în edițiuni noi. De vânzare la toate librăriile românești.</p>
--	--

Depozit general: **LIBRĂRIA ARHIDIECEZANĂ Sibiu.**

La «Librăria Arhidiecezană» în Sibiu, se află de vânzare

Dr. Petru Șpan

conferențiar cetăț. la congresul învațifo-
: : rilor gr.-or. români din Biharia. : :
de

Nicolae Regman.

Prețul: 30 fil. plus porto postal 6 fil.

Casa dela Jerihon

omnii și cuvântări bisericești
de

Dr. Ioan Broșu.

Prețul: Cor. 7+ porto recom. 50 fil.